

عنوان مقاله:

مقایسه موسیقی ردیف در منظومه های خسرو و شیرین و ویس و رامین

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سید مهدی موسوی نیا - دانشگاه سلمان فارسی کازرون ، دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

ردیف یکی از عناصر ایجاد موسیقی در شعر فارسی به ویژه اشعار غنایی است. حضور ردیف در شعر موجب ایجاد آهنگ و توازن بیشتر بین واژگان بیت می گردد. به طوری که اگر بنا بر ایجاد فضایی عاشقانه باشد؛ ردیف می تواند بانقش آفرینی پررنگ در شعر، فضا را با موقعیت شعر همراه سازد و ذهن مخاط را برای ارتباط بیشتر با شعر آماده کند. در پژوهش حاضر، ردیف به عنوان یک عنصر موسیقی آفرین در دو منظومه مورد کاوش قرار گرفته و این نتایج حاصل شده است: ردیف در دو منظومه خسرو و شیرین و ویس و رامین در مقایسه با شاعران همین دوره هم به لحاظ کمی و هم به لحاظ کیفی جایگاه چندان مطلوبی ندارد. ردیف ها بیشتر در حد افعال ربطی است، بود، شد، گشت، گردید. حرف نشانه چون، را و واژگان تک کلمه ای هستند و کمتر از ردیف های اسمی و ردیف های طولانی استفاده شده است. در ویس و رامین بسآمد ردیف، در تمام موقعیت ها یکسان است اما در خسرو و شیرین با وجود ضرورت بیشتر، در موقعیت های عاشقانه نسبت به دیگر موقعیت ها از ردیف کمتر استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

نظامی، فخرالدین اسعدگرانی، خسرو و شیرین، ویس و رامین، ردیف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016419>

